

- niestosując wytycznych w sprawie kar obowiązujących w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych naruszył prawo Unii w zakresie niedziałania wstecz surowszych przepisów karnych, a w szczególności art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych.
- nie w pełni wykonał kontrolę sądową, naruszając w ten sposób również art. 48 Karty praw podstawowych w oczywisty sposób nieprawidłowo wykorzystując niespójne wyniki postępowania, wykazując się stronniczością i nie przedstawiając uzasadnienia;
- nie zajął stanowiska co do zarzucanego nieprawidłowego administrowania przez Komisję postępowaniem ze względu na przewlekłość rozpatrywania wniosku o złagodzenie kary, który Komisja zbadała dopiero sześć lat po jego złożeniu.
- nie uwzględnił szczególnych cech wniosku wnoszącej odwołanie o złagodzenie kary dochodząc do paradoksalnego i oczywiście niesłusznego wniosku, iż jedynie twórcy kartelu mogli korzystać ze zmniejszenia kary w związku z zapewnioną współpracą, albowiem posiadali informacje o dodatkowej wartości, których nie mogły mieć inne przedsiębiorstwa o marginalnej roli w kartelu;
- poświęcając 5 lat na wydanie wyroku, naruszył art. 47 Karty praw podstawowych, który zapewnia prawo do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10
Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV, Akcros Chemicals Ltd/
Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 września 2015 r. przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel
Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals BV**

(Sprawa C-516/15 P)

(2015/C 406/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV (przedstawiciele: C. Swaak, R. Wesseling, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Akcros Chemicals Ltd

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10 w zakresie, w jakim uznano w nim, że grzywny nałożone pierwotnie na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. za ich uczestnictwo w naruszeniach mogą w dalszym ciągu być przypisywane spółce Akzo Nobel N.V. po uchyleniu tych grzywien przez Sąd; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r. w zakresie, w jakim stwierdzono w niej uczestnictwo spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. w naruszeniach, a w szczególności art. 1 pkt 1 lit. b), art. 1 pkt 2 lit. b); oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji z 2009 r. w zakresie, w jakim spółce Akzo Nobel N.V. przypisano w niej odpowiedzialność lub grzywnę za niezgodne z prawem zachowanie spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V., a w szczególności art. 1 pkt 1 lit. a) w odniesieniu do okresu od 24 lutego 1987 r. do 28 czerwca 1993 r. i art. 1 pkt 2 lit. a) w odniesieniu do okresu od 11 września 1991 r. do 28 czerwca 1993 r. oraz art. 2 pkt 6 i 23; lub; tytułem żądania ewentualnego,

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. w sprawie T-47/10 i odesłanie sprawy do Sądu w celu pojęcia wszystkich koniecznych decyzji w odniesieniu do istoty sprawy; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo przy stosowaniu reguł dotyczących odpowiedzialności spółek dominujących, uznając, że odpowiedzialność za zapłatę grzywien nałożonych początkowo na spółki zależne, lecz uchylonych przez Sąd, może w dalszym ciągu być przypisywana spółce Akzo Nobel N.V.

W sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, w której odpowiedzialność spółki dominującej jest czysto pochodna od odpowiedzialności jej spółek zależnych, odpowiedzialność owej spółki dominującej nie może przekraczać zakresu odpowiedzialności, jaką ponoszą ostatecznie jej spółki zależne. Oznacza to, że uchylenie grzywien nałożonych na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. powinno było doprowadzić do uchylenia grzywiny nałożonej na spółkę Akzo Nobel N.V.

Wniosek ten ma szczególne znaczenie w niniejszej sprawie, w której uchylenie grzywien nałożonych na spółki Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V. powinno było również doprowadzić do stwierdzenia nieważności całej decyzji w stosunku do tych dwóch podmiotów prawnych.

W 2011 r., po wydaniu przez Trybunał wyroku w sprawie ArcelorMittal, Komisja została postawiona przed faktem, że jej uprawnienie do nałożenia grzywiny na spółki Elementis i Ciba/BASF uległo przedawnieniu. Komisja postanowiła wówczas uchylić w całości swą decyzję z 2009 r. w zakresie, w jakim dotyczyła ona wszystkich podmiotów prawnych należących do tych dwóch grup spółek.

Gdyby Komisja zastosowała to samo podejście w odniesieniu do spółek Akzo Nobel Chemicals GmbH i Akzo Nobel Chemicals B.V., które znajdowały się w tej samej sytuacji, instytucja ta przede wszystkim uchyliłaby swą decyzję stwierdzającą, że podmioty te uczestniczyły w naruszeniu. Gdyby te dwie identyczne sytuacje zostały potraktowane w jednakowy sposób, kwestia przypisania odpowiedzialności nigdy by nie powstała, gdyż od początku nie istniałaby potrzeba ani podstawa prawna przypisania jakiegokolwiek odpowiedzialności za zapłatę grzywiny spółce Akzo Nobel N.V.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-422/10, wniesione w dniu 25 września 2015 r. przez Trafilerie Meridionali SpA

(Sprawa C-519/15 P)

(2015/C 406/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trafilerie Meridionali SpA (przedstawiciele: P. Ferrari, G.M.T. Lamicela, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku w części, w której oddalono w nim zarzut skargi zgodnie, z którym Clubu Europa nie można przypisać Trame (nawet tylko) w okresie od dnia 9 października 2000 r. do dnia 19 września 2002 r., a także w części dotyczącej kary nałożonej na wnoszącą odwołanie (pkt 3 i 4 sentencji) i w konsekwencji uwzględnił odpowiednie żądania sformułowane już w pierwszej instancji przed Sądem, również w zakresie grzywiny; tytułem ewentualnym, uchylenie wyroku we wspomnianych częściach i przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie w tym samym zakresie, w świetle wskazówek jakich udzieli mu Trybunał;